

Palmarum
Květná neděle
Iz50,4-9
13.4.2025

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána našeho Jezukrista,
kterýž vydal sebe samého za hříchy naše, aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého,
podle vůle Boha a Otce našeho, jemuž buď sláva na věky věků.

Introit:

Nebo poznal jméno mé. Já s ním budu v ssoužení, vytrhnu a oslavím jej.
Dlouhostí dnů jej nasytím a ukáži jemu spasení své.

Píseň: 109

Píseň: 714 Někdo mě vede za ruku – děti

Křest

Helena Janků požádala o křest své vnučky Elišky Konrádové, staršovstvo sboru s tímto krokem souhlasí. Za svědky tohoto rozhodnutí si vzali Sinisu Dzacic, Filipa Lehovce a Zuzanu Bruknerovou.

Slova o křtu:

Pán Ježíš Kristus praví: Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření:
Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen.

Vyznání víry:

Otázka babičce:

Milá Heleno a kmotři, vyznali jste společně s celým shromážděním křesťanskou víru.
Ptám se vás, zda si na jejím základě přejete, aby Eliška byla pokřtěna v Krista? Jestliže
tomu tak je, odpovězte: *Ano*.

Otázka kmotrům:

Milí kmotři, Helena vás přizvala ke strážné službě pro svoji vnučku Elišku. Ptám se vás proto: Přijímáte tuto službu? Jestliže se k tomuto zavazujete, odpovězte: *Ano, s pomocí Ducha svatého.*

Otázka rodičům a kmotrům:

Dále se ptám, Heleno a Siniso: Chcete Elišku ve víře, kterou jste vyznali slovy apoštolského vyznání víry, slovem i příkladem svého života v církvi Kristově vychovávat? Je-li tomu tak, odpovězte: *Ano, s pomocí Ducha svatého.*

Milí kmotři, chcete svými modlitbami, přímlovami i myšlenkami doprovázet Helenu i Elišku? Jeli tomu tak, odpovězte: *Ano, s pomocí Ducha svatého.*

Otázka sboru:

Milý sbore, přijímáte toto dítě do společenství sboru a církve? Budete stát při tomto dítěti ve svých modlitbách? Je-li tomu tak, odpovězte: *Ano.*

Prosím zástupce sboru Rady starších, aby podala ruku babičce Heleně i kmotrovi Sinisovi na znamení jednoty Kristova těla.

Čtení: 1P4,12-19

Píseň: 354

Kázání: Iz50,4-9

Izajáš je prorokem soudu, utrpení, naděje, ale i veliké radosti. Izajáš vyznává: *Panovník Hospodin dal mi jazyk umělý, abych uměl příhodně ustálému mluvit slova.* Tak trefně a pro nás možná trochu nesrozumitelně překládají Kraličtí. Především *panovník Hospodin* dává Izajášovi jazyk umělý. Co si pod tím představit? Něco umělého nám povětšinou zavání něčím nepřírozeným, něčím, co není pravé.

Slovo umět, řecky ,techné‘ znamená řemeslo, technika vycizelovaná k tomu, aby svět kolem zkulturněla, tedy zkultivovala, vyšlechtila. Osvojení si umělého jazyka Božího je vlastně řemeslo. Jde se tomu u Boha naučit. Jde k Bohu vstoupit do učení. Stát se učedníkem.

Mluvit slova *ustálému*. Tomu, který z nějakého důvodu ustal v životě, přestal vyvíjet aktivitu, zemdlel na cestě a už nemůže dál, tomu má vyučený učeň dodávat sílu. Osvojit si určité umění, osvojit a získat řemeslnou dovednost, která potěší slovem.

Dovednost, která člověku ani není vlastní a přirozená, není jeho, ani z něho, ale z Boha. Musí se tomuto řemeslu naučit, stát se učedníkem. Nikdo jiný tomuto umění, dalo by se říci řemeslu, nemůže naučit, než sám panovník Hospodin.

Co učedník v takovém učení musí zvládnout? Předně: *Každého jitra probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci.* Hospodin nemluví jen občas, ale každého jitra. Dokonce učedník se

probouzí tak, že hned, možná ani oko neotevře, již na něho Hospodin mluví. Hned za časného jitra. Naléhavost služby je tak veliká, že nepočká do dopoledne, ani odpoledne. Prostě služba Bohu nedá spát, jako by ten učeň ani nemohl dospat.

Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět. Pravděpodobně otevření uší, aby člověk slyšel to, co má slyšet, není tak snadné. Izajáš vyznává svoji neochotu slyšet slova soudu Pána Boha nad Izraelem. I my nechceme slyšet slova soudu nad námi. Doslova protesat naše uši k slyšení je někdy zdlouhavé.

Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a popliváním. Kdo toto vše může vydržet, aniž by nespílal, nenaříkal, nebyl vtažen do nenávisti a zloby? Jak to vše vydržet a nepodlehout malomyslnosti, zlobě, ukřivděnosti, nenávisti? Je to pasivita, bláznovství kříže nebo naivní představa?

Vše by možná bylo nanicovaté a prázdné. Vše by možná bylo jen další útrpné ustoupení tomu zlému. Vše by bylo poráženecké a zbytečné. Kdyby nenásledovalo vyznání Izajáše, Ježíše z Nazaretu a všech zanícených svědků:

Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen..., a dále: blízko je ten, jenž mi zjedná spravedlnost. Ano, v tomto světě se zdá, že mají navrch ti silní, sebejistí, ti, kteří svými rezolutními požadavky zastrašují a demobilizují nás všechny. Jejich slova prorážejí naše uši, pokud jsme bez jistoty Boží blízkosti. Ta nás brání, aby všechna utrpení světa nebyla nesmyslná a beznadějná. Pro ty, kteří na sebe vzali svůj kříž, zní přes staletí Izajášovo, ale i Ježíšovo vyznání: *Panovník Hospodin je moje pomoc. Do jeho rukou poručím svého ducha.*

Čelit světu, čelit útokům toho zlého nejde bez pomoci toho, jenž svým křížem přemohl svět. Dnes k tělu Kristovu přibyla další učednice. I pro ni platí pomoc toho, který ve chvílích radosti, ale i bolesti, je s námi.

Amen.

Píseň: 560

Poslání:

Vy však si nedávejte říkat „Mistře“: jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratří.
Ani si nedávejte říkat „Učiteli“: váš učitel je jeden, Kristus.

Požehnání:

Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jste tě tvým jménem, jsi můj.
Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou,
půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud,
půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí.

Píseň: 418